

57. Källa.

Pl. XXXII. Fig. 57.

Litteratur: Rhezelius, *Monumenta runica in Ölandia*, koncept nr 29, utskrift 2. — Ahlqvist, *Ölands historia och beskrifning* 2, 1, s. 96. — L. 1292.

Om stenen anmärker Rhezelius i utskriften: »Källda socken; Sammastädes widh Norre Kliifstäten; frå sitt forna rum och högh förd. På thenna runsten fins intet mere, än som nu på sielfva afrijtningen synes. Och är Notabilis därföre att härpå är linea lapidis, och verba runica, medh uphögdtt arbete hugget. Wore märkeligit, om mann flere Runestenar finna kunde, medh ophögdtt arbete, det näpligen hända kan. Desse två Runstenar wiste ingen af, utan nu i åhr upfundne». Måttet är ej angifvet.

Teckningen visar vid ena kanten ormens hufvud, vid den andra ormens stjärt med åtta runor, $||| + \mathfrak{R} \mathfrak{t}^1 \mathfrak{N} \mathfrak{I} \mathfrak{t}$, af hvilka de första äro tre stafvar, följda af *, 4—5 **ra**, 6—7 oläsliga, 8 **a**.

L. 1292 är ... **lit . rita . stai** — .. **sial** ... men så har den inskrift som teckningen hos Rhezelius framställer, icke kunnat lyda, då den utgör slutet af en inskrift.

58. Böda.

N. O. Wallinus, *De Oelandia dissertatio gradualis*, Holmiæ 1703, s. 63, omnämner tillvaron af en (nött) runsten i Böda kyrka.

¹ utskr. $\mathfrak{t}$.